

Hlavním tématem této diplomové práce je vzájemný vztah lidské společnosti a přírodních systémů. Kulturní krajina je jedním z fyzických projevů jejich interakce, a proto je vhodným objektem, na němž můžeme vztah člověka a přírody dobře sledovat. Struktura krajiny tak může sloužit jako „zrcadlo“ společenských procesů. V teoretické části je rozebrán vztah lidské společnosti a přírody; jsou zde představeny hlavní faktory společenských změn z hlediska konceptu společenského metabolismu a kolonizace přírody. V empirické části práce je představena analýza vývoje struktury krajiny zájmového území v období 1839–2007 provedená v prostředí GIS na základě vizuální interpretace mapy stabilního katastru a historických leteckých snímků. V diskusi jsou hledány souvislosti těchto změn se společenským vývojem ve sledovaném území. To je příkladem typické české kulturní krajiny a je charakteristické významným zastoupením intenzivně zemědělsky využívané krajiny. Ve zkoumaném území se zřetelně odrážejí jevy spojované s industrializačním procesem společnosti. Během sledovaného období můžeme pozorovat dva vývojové trendy: v období 1839–1950 dochází k zásadním změnám v makrostruktuře krajiny v důsledku rostoucí extenzifikace zemědělské výroby a zvyšování produkčního potenciálu krajiny. Pro druhou polovinu 20. století jsou naopak charakteristické významné změny v krajinné mikrostruktuře, která vykazuje trendy snižování mozaikovitosti krajiny, větší hrubost zrna krajinné mozaiky, zvětšování plošek a zjednodušování krajiny jako celku, stejně jako snižování prostupnosti krajiny, což je jasným výsledkem kolektivizace zemědělství.